

паперами. Не менш актуальним є впровадження взаємної допомоги з метою попередження правопорушень на фондовому ринку [3, с. 256].

При виконанні цих завдань роль фондового ринку у залученні інвестиційних ресурсів та спрямування їх на оновлення виробничого потенціалу, створення для становлення інституційних інвесторів буде підвищена, що в свою чергу забезпечить його модернізацію.

Список використаних джерел:

1. Загурський О.М. Удосконалення ролі державного регулювання фондового ринку в ринковій економіці / Загурський О.М. // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. – № 4. – С. 22.

2. Котирло О.О. Шляхи підвищення конкурентоспроможності фондового ринку України / Котирло О.О. // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. – № 1. – С. 103-104.

3. Тимонькіна К.В. Особливості становлення та розвитку фондового ринку в країнах з перехідною економікою Центральної і Східної Європи / Тимонькіна К.В. // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 12. – С. 249-256.

Видиборець О.О.

студент,

Науковий керівник: Рак. Р.В.

доцент,

Фінансово-правовий коледж

ЄДИНА СИСТЕМА ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Сьогоднішній стан справ у сфері державного фінансового контролю не може задовольняти суспільство, оскільки економіка держави несе значні збитки в результаті недотримання фінансово-бюджетної дисципліни підприємствами, установами й організаціями. До основних причин такого становища можна віднести відсутність дієвих механізмів контролю за бюджетними коштами, недосконалість діючого законодавства з питань державного фінансового контролю. Крім того, в організації державного фінансового контролю мають місце проблеми і протиріччя, які деструктивно впливають на його ефективність. А відтак, є необхідність вжиття заходів для підвищення ефективності контролю, що вимагає проведення ґрунтовних досліджень, які сприятимуть формуванню визначеної єдиної системи державного фінансового контролю, яка віддзеркалюватиме бюджетні відносини на всіх рівнях управління державними коштами. Застосування науково обґрунтованих підходів до визначення місця і ролі органу державного фінансового контролю в єдиній системі, принципів і механізмів їх організації та функціонування має забезпечити координацію їхніх дій щодо ефективного формування і використання державних коштів [1].

Досліджено комплекс питань, пов'язаних з теоретичними аспектами формування і функціонування єдиної системи державного фінансового контролю, зокрема, досліджено економічну сутність контролю у системі управління фінансовою діяльністю держави, розкрито зміст єдиної системи державного фінансового контролю, передумови її формування та визначено принципи та основні вимоги до її функціонування.

Державний фінансовий контроль відіграє суттєву роль у забезпеченні функціонування держави, і характеризується, по-перше, як функція управління і регулювання, по-друге, як специфічна форма державного управління контрольна діяльність має свої власні функції в системі управління; по-третє, підвищення конструктивної ролі контролю в державному управлінні залежить від подальшої розробки теорії фінансового контролю, що сприятиме створенню її чіткої системи, яка є складовою усієї системи державного управління.

Значна кількість прийнятих законодавчих актів та нормативно правових документів не утворюють цілісної системи комплексного правового, методичного та організаційного забезпечення державного фінансового контролю. Це призводить до того, що окремі сфери державного фінансового контролю мають правове оформлення розрізними нормативно-правовими актами, внаслідок чого контроль здійснюється з використанням різних методів та прийомів, відбувається дублювання функцій або виникають розриви в діяльності контролюючих органів. Створення в державі фінансового законодавства, в правових нормах якого було б відзеркалено активну роль ДФК у регулюванні економіки, має стати правовою основою для стабільного і довгострокового розвитку як самої фінансової системи, так і для діяльності контролюючих органів [2].

Визначено, що ефективність та дієвість єдиної системи державного фінансового контролю залежить від успішного вирішення питання побудови її організаційної структури. В результаті дослідження зроблено висновок, що створення єдиної системи державного фінансового контролю має передбачати її функціонування на макро-, мезо- і мікрорівні, а також охоплювати усі сфери діяльності держави (тобто бюджетної, податкової, грошово-кредитної, валютної, страхової, митної, інвестиційної, антимонопольної) та всіх суб'єктів контролю.

Вирішення проблеми побудови механізму єдиної системи державного фінансового контролю неможливе без істотного покращення напрямів та методів взаємодії контролюючих органів в єдиній системі, оскільки лише спільна дія контролюючих органів, їх взаємодія дасть змогу охопити контрольними заходами всі підконтрольні об'єкти, отримати найбільш повну інформацію про підконтрольний об'єкт, виявити порушення та недоліки, сформулювати пропозиції щодо їх усунення. При розробці напрямів взаємодії контролюючих органів основна увага має приділятися таким аспектам: наявність чіткого розподілу між контролюючими органами функцій і повноважень; обґрунтованість вибору цілей контролю; розгляд усіх факторів, які можуть впливати на процес проведення контролю; використання

аналітичних процедур, методів збирання даних та аналізу інформації; проведення необхідних процедур для отримання аудиторських доказів; чіткість ведення робочої документації; відображення в робочих документах достовірних і достатніх доказів, необхідних для підтвердження висновків та реконструкцій; удосконалення методологічної бази державного фінансового контролю шляхом розробки методичних рекомендацій щодо різних напрямів контролю; проведення спільних і паралельних контрольних заходів; впровадження постійних курсів підвищення кваліфікації працівників органів ДФК [3].

Отже, система державного фінансового контролю, не зважаючи на певні успіхи, все ще перебуває у стані розвитку та реформування, і підвищити її ефективність можливо шляхом впровадження системи управління якістю державного фінансового контролю, для побудови дійсно цілісної системи необхідно, по-перше, щоб вона розвивалася у повній відповідності до тих цілей, для досягнення яких створюється, по-друге, у рамках цього цілого має бути забезпечено певну взаємодію усіх її елементів. ДФК має бути єдиною і цілісною, оскільки її побудову визначає принцип єдності бюджетної системи, дотримання якого має базуватись на єдиних законодавчих нормах, принципах і вимогах функціонування, на вирішенні поставлених завдань щодо контролю за коштами державного та місцевих бюджетів з чітким розмежуванням функцій та повноважень органів державного фінансового контролю [4].

Список використаних джерел:

1. Микитюк І.С. Система управління якістю державного фінансового контролю / І.С. Микитюк // Вісник Київ. нац. торг.-екон. у-н. – 2008. – № 3. – С. 41-48.
2. Микитюк І.С. Основні вимоги до побудови єдиної системи державного фінансового контролю / І.С. Микитюк // Світ фінансів. – 2006. – Вип. 2(7). – С. 109-113.
3. Симоненко В. К. Основи єдиної системи державного фінансового контролю в Україні. – К.: Знання України, 2006. – 280 с.
4. Шутов М. І. Державний фінансовий контроль в Україні (теорія та практика): Монографія. – К.: Знання. – 124 с.

Дзекан В.В.

студентка,

Білоцерківський національний аграрний університет

СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ В УКРАЇНІ

Активний розвиток вітчизняної економіки безпосередньо залежить від ефективності роботи вітчизняного ринку цінних паперів. Дослідження розвитку цього сегменту та динаміку його тенденцій дозволить чітко визначити основні проблеми, що гальмують інвестиційні процеси та